

Львівський національний університет імені Івана Франка
Філологічний факультет
Кафедра української літератури імені акад. М. Возняка

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
В. о. декана філологічного факультету
Крошмалюк Р.
«30» серпня 2022 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Методика викладання української літератури в середній школі»

галузь знань 03 Гуманітарні науки
спеціальність 035 Філологія
спеціалізація 035.03 Слов'янські мови та літератури (переклад включно)
факультет філологічний

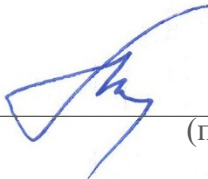
Робоча програма з курсу «Методика викладання української літератури в середній школі» для студентів за спеціалізаціями 035.03 Слов'янські мови та літератури (переклад включно). – 2022. – 21 с.

Розробник: професор кафедри української літератури ім. акад. М. Возняка, доктор філологічних наук **Корнійчук Валерій Семенович**

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри української літератури ім. акад. М. Возняка Львівського національного університету імені Івана Франка

Протокол від «26» серпня 2022 року №1

Завідувач кафедри української літератури ім. акад. М. Возняка

(підпис) (Микитюк В. І.)
(прізвище та ініціали)

«26» серпня 2022 року

Схвалено Вченою радою філологічного факультету
Протокол від «30» серпня 2022 року №1

«30» серпня 2022 року Голова Крохмальний Р. О.

I. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>денна форма навчання</i>	<i>заочна форма навчання</i>
Кількість кредитів – 3	Галузь знань – 03 Гуманітарні науки	Нормативна	
Модулів – 1	Напрямок підготовки 035 Філологія	<i>Рік підготовки</i>	
Змістових модулів – 2	Спеціальність (професійне спрямування) 035.03 Слов'янські мови та літератури (переклад включно)	4-й	
Індивідуальне науково-дослідне завдання		<i>Семестр</i>	
Загальна кількість годин – 90	Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр	7-й	
		<i>Лекції</i>	
Тижневих годин для денної форми навчання: Аудиторних – 2 Самостійної роботи студента – 4		10 год.	
		<i>Практичні, семінарські</i>	
		10 год.	
		<i>Лабораторні</i>	
		-	-
		<i>Самостійна робота</i>	
		70 год.	
		ІНДЗ	
		Вид контролю: залік	

II. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ВИВЧЕННЯ КУРСУ

«Методика викладання української літератури у середній школі»

1.1. Актуальність. Методика викладання літератури відіграє важливу роль у підготовці студентів-філологів, адже більшість із них стає учителями словесності в середній школі. Майбутній успіх учителя залежить від оволодіння методичним інструментарієм, науково-обґрунтованими методами й прийомами навчання-учіння рідної літератури. Ця педагогічно-літературознавча прикладна дисципліна є реалізацією неповторного особистісного досвіду педагога-практика. Актуальною проблемою викладання української літератури в школі є оновлення методології дидактичної взаємодії вчителя та учнів, поєднання історичного та сучасного аспектів вивчення дисципліни, пізнання національного характеру та особливостей української літератури в загальноєвропейському й зокрема в слов'янському культурному контексті.

Гуманістичні національні й загальнолюдські культурні цінності повинні органічно поєднуватись у шкільному курсі української літератури, адже впродовж століть українська школа не була національною, а найвищі здобутки досягалися подвижницькою та жертвовною працею окремих педагогів. Ліквідація ідеологічної цензури, нові тексти та нові інтерпретації, індивідуальний характер та поліваріантність методик літературознавчого дослідження, варіативність програм вивчення української літератури у вищій та середній школах вимагають змін та кореляції існуючих навчальних курсів. Актуальним є подолання колишніх реалізоцентричних тенденцій, лінійних (чи однолінійних) міркувань про літературний процес, застарілих уявлень про позитивних і негативних героїв; легковажного ставлення до суспільного призначення літератури.

Сучасне поліваріантне вивчення літератури передбачаємо принаймні в чотирьох основних вимірах: національно-історичному, суспільно-філософському, естетичному, інструментальному. Громадянське суспільство має визначати свій соціальний стандарт бажаного рівня досягнень змісту освіти, постійно корегувати його, щоб не соціально-економічні умови диктували й зумовлювали недосконалість науки, а нова, динамічна система навчання визначала перспективи розвою національної спільноти. Тому особливо актуальною є потреба створення нової моделі гуманітарної освіти і, зокрема, літературної. Нагальною є потреба вдосконалення навчальних програм з української літератури в середній школі, у яких буде відведено більше часу для розвитку навичок мислення, міжособистісних відносин і творчості. Літературу потрібно вивчати в єдиній культурній парадигмі, у єдиній системі розвитку літератури й мистецтва. Роль вчителя у розпочатому процесі реформ є надзвичайно важливою й новаторською.

1.2. Об'єкт вивчення – методика викладання української літератури в середній школі.

1.3. Предмет вивчення – історія методики викладання літератури; специфіка літературознавства в середній школі; теорія методики викладання літератури (парадигми і технології викладання); практична методика – моделі викладання.

1.4. Мета вивчення курсу полягає в системному й послідовному висвітленні здобутків української методики викладання літератури як науки в загальноєвропейському дидактичному контексті, у виробленні в студентів фахових методичних умінь і навичок, засвоєнні психолого-педагогічних знань та їх застосуванні в практичному викладанні української літератури.

1.5. Методологічною основою курсу є екзистенціально-діалогічний підхід до викладання літератури, а також принцип історизму в дослідженні й вивченні моделей навчання української літератури. Застосовано біо-бібліографічний, порівняльно-історичний, естетичний, психологічний, екзистенціально-діалогічний, комплексно-системний наукові методи.

1.6. Зв'язок курсу з іншими дисциплінами. Методика викладання літератури в середній школі як навчальний предмет вивчається у зв'язку з такими галузями гуманітарного знання, як методика викладання української літератури у вищій школі, методика викладання української мови у середній і вищій школі, літературознавство, теорія літератури, український фольклор, історія України, педагогіка, психологія, філософія та ін.

1.7. Контроль. Після опрацювання курсу студенти складають залік.

1.8. Технічна база курсу: конспекти лекцій, рекомендовані праці з історії і теорії методики викладання української літератури вітчизняних і зарубіжних дидактів, критична, історична, педагогічна література, тексти художніх творів.

1.9. Після вивчення курсу студенти повинні

- **знати:**
 1. вікові, індивідуальні особливості сприйняття художнього твору;
 2. принципи побудови, зміст, мету і завдання шкільних програм і підручників;
 3. шляхи створення проблемних ситуацій, значення проблемності в навчанні;
 4. основні вимоги до структури уроку;
 5. специфіку аналізу епічних, ліричних, драматичних і фольклорних творів;
 6. найхарактерніші види професійної майстерності учителя.
- **уміти:**
 1. обґрунтовано планувати навчальний процес;
 2. аналізувати програми й підручники
 3. складати плани й конспекти різних типів уроків;
 4. організовувати та проводити сучасний урок через комбінування змісту, форм і методів художнього пізнання;
 5. аналізувати заняття за поданими схемами;
 6. використовувати передовий педагогічний досвід, здобутки методичної, педагогічної, психологічної, літературознавчої наук.

• III. ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ЛЕКТОРІУ

• Модуль 1.

• Змістовий модуль 1.

• Тема 1. Потреба нової моделі учіння літератури. Методика викладання літератури як наукова дисципліна. Методи навчання на уроках з української літератури. Особливості шкільної лекції.

• Методика навчання більшості дисциплін, у тому числі літератури, змінюється дуже повільно, у школі надалі домінує репродуктивний спосіб навчання, досі учня вчимо “зубрити”, а не мислити, розуміти, акцептувати. Особлива роль у цьому належить літературній освіті, як універсальній та емоційно багатій дисципліні, що має найбільше можливостей для всебічного розвитку школяра. Уміння співпереживання, глибоке духовне життя зовсім не заперечує раціональності, здатності логічного мислення, навпаки – розвиток наявного в будь-якій дитині суб’єктивного емоційного досвіду значно зміцнює й поглиблює почуття власного “Я”, виробляє свідомість вибору та стабільність моральних переконань. Багато сьогоднішніх випускників шкіл не вміють зробити висновків, оцінити, дефініювати поняття чи явище, а лише відтворюють певну суму інформації, здобутої запам’ятовуванням, а не розумуванням чи емоційними судженнями.

• Закономірним тут є зіткнення трьох основних поглядів на сутність літератури як такої, що й визначає стратегічну концепцію її навчання. Чи художня література є передусім джерелом знань про життя й засобом передачі досвіду поколінь? Чи ж функцією белетристики є вироблення та усталення морально-етичних зразків поведінки людини в суспільстві? Або ж основними є емоції й переживання під час рецепції літературного тексту, суто мистецькі, естетичні ознаки та спосіб контакту читача з твором? Кожен історичний час, обставини національного, соціального та культурного розвитку ставили й ставлять відповідні запити й до літератури, і до шкільного літературознавства, а триєдина цільність цих іпостасей і становить справжню сутність мистецтва слова.

• Традиційні та нові, поліваріантні підходи та способи пізнання літературних текстів у навчальних закладах досліджує окрема наукова дисципліна методика викладання української літератури. Предмет та методологія наукових досліджень цієї нормативної наукової галузі. Методика літератури як наука, що стоїть на стику літературознавства й педагогіки. Три аспекти: як наука, що вивчає закономірності викладання літератури в середній школі; як наукова дисципліна, що її вивчають в педагогічних вишах; як вияв практичної роботи вчителів літератури, унаслідок якої кожен виробляє власну індивідуальну методику. Дефініція методики як науки в працях провідних українських та зарубіжних науковців (В. Неділько, Б. Степанишин, Є. Пасічник, Г. Токмань, В. Оконь, Й. Пултужицькі та ін.).

• Структурування цієї наукової дисципліни в працях Г. Токмань (історія методики викладання української літератури; шкільне літературознавство; теорія методики: парадигми і технології викладання; практична методика: моделі викладання); С. Пультера та А. Лісовського; О. Бандури, Н. Волошиної та ін.

• Предметом наукових досліджень методики викладання літератури є будь-яка свідома навчальна діяльність, яка виражається в процесах навчання-учіння української літератури, у їхньому змісті, організації, перебігу, у використанні відповідних методів і прийомів, підпорядкованих визначеним дидактичним цілям. Більш загально визначаючи компетенцію цієї наукової галузі, зараховуємо до неї організацію дидактичної діяльності вчителів української літератури в середній школі та інших навчальних закладах, цілі та програми навчання, взаємодію учителя й учнів, обмін досвідом у викладанні споріднених педагогічних дисциплін.

• Як окрема наука методика викладання літератури має свої методи дослідження. Класифікація В. Неділька (1. Метод вивчення й узагальнення досвіду викладання у школі; 2.

Метод наукового експерименту). Є.Пасічник виділяє два типи наукових досліджень методики викладання літератури – емпіричний (опис та узагальнення окремих фактів, спостережень) і теоретичний, та три методи наукового дослідження процесу вивчення літератури у школі: 1) метод цілеспрямованого спостереження (у тому числі довготривалі спостереження); 2) метод масового усного і писемного опитування учнів; 3) метод педагогічного експерименту.

• Ураховуючи, що сучасна українська методика викладання літератури має три складові (1. Історія розвитку та становлення методики літератури. 2. Теорія методики літератури. 3. Практика викладання літератури), пропонуємо класифікувати її інструментарій як: 1) історично-порівняльний метод; 2) метод обсервації педагогічних явищ; 3) метод педагогічного експерименту.

• **Рекомендована література**

1. Бугайко Т., Бугайко Ф. *Українська література в середній школі.* – К.: Рад. школа, 1962.
2. Сторчак К. *Основи методики літератури.* – К.: Рад. школа, 1965.
3. Неділько В. *Методика викладання української літератури в середній школі.* – К.: Рад. школа, 1978.
4. Пасічник Є. *Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах.* – К., Ленвіт, 2000.
5. Токмань Г. *Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція.* – К.: Міленіум, 2002.
6. *Наукові основи методики літератури.* За ред. Н. Волошиної – К.: Ленвіт, 2002.
7. Пультер С., Лісовський А. *Методика викладання української літератури. Курс лекцій.* – Тернопіль: Підручники і посібники, 2004.
8. Алексюк А. *Загальні методи навчання в школі.* – К.: Рад. школа, 1981.
9. Капська А. *Педагогіка живого слова: Навчальний посібник.* – К.: ВППОЛ, 1996.
10. *Острроверхова Н. Аналіз уроку: концепції, методики, технології.* – К., Інкос, 2003.
11. *Педагогічна майстерність. Підручник (Зязюн І., Крамуценко Л. та ін.)* – К., 1997.
12. Степанишин Б. *Стратегія і тактика в літературній освіті учнів.* – Київ/Тернопіль, 2003.
13. *Okóń Wincenty. Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej.* – Wydawnictwo Akademickie „żak”. – Варшава, 1998.
14. *Allen T. Pearson. Nauczyciel. Teoria i praktyka w kształceniu nauczycieli.* Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. – Варшава, 1994.
15. *Nowoczesność i tradycja w kształceniu literackim \ Pod redakcją Barbary Myrdzik\.* – Lublin, 2000.

• **Тема 2. Проблемність на уроках літератури. Типологія уроків.**

• Не завжди кількісне нагромадження знань, особливо літературних, переходить у нову якість. Класичним стало твердження, що істину можливо знайти лише в пошуку, у суперечностях. Власне, проблемність у навчанні літератури йзабезпечує найвищу мисленнєву діяльність та емоційний чинник засвоєння нових знань, а дискусія стає основним засобом вироблення критичного мислення. Інтелектуальний аспект навчання, вироблення уміння доводити правоту власної точки зору, формування свого, оригінального погляду на питання; можливість відстоювати свою думку в дискусії; здатність критично сприймати літературний текст, кидати виклик стереотипам, виробляти аргументацію власної позиції. Навчання як процес реалізовує дві основні людські потреби: перша з них – це пізнання світу, нагромадження відомостей про світ; друга – це пізнання й формування власної особистості, розвиток інтелектуальних та емоційних якостей, уміння застосовувати власний розум. Безперечно, що обидві потреби між собою тісно пов'язані, але в сучасному інформаційному

світі, у якому щораз більш визначальним стає не кількість інформації, а здатність нею оперувати, питомого значення набуває саме друга функція навчання.

- Зіставлення з репродуктивним принципом засвоєння інформації. Власне мислення, пошук знання, емоційна пам'ять, спонукання до пошуку, дослідження логічних зв'язків між літературним фактажем і життєвим досвідом, кредо учня, пошук багатьох виходів. Структуральне засвоєння нових знань. Можливість широкого фронтального чи групового обговорення літературної інформації, змога об'єктивного та оперативного контролю рівня знань, безпосередньої корекції та виміру знань.

- Основні технологічні схеми й шляхи введення проблемності в процес навчання (Є. Пасічник, Г. Токмань та ін.) Аналіз твору з внутрішньою складною суперечністю, яка акцентується з метою викликати можливе різночитання. Зіставлення творів з подібною чи протилежною тематикою та проблематикою. Використання двох чи кількох протилежних за своєю полярністю літературно-критичних статей, висловлювань критиків, письменників про художній твір чи його елемент. Порівняння літературного твору з похідними від нього видами мистецтва з метою визначення міри авторської суб'єктивності у використанні першоджерела.

- Застосування проблемного викладу щодо класичних текстів української літератури, практичне моделювання. Висока педагогічна майстерність як визначальний фактор у виборі цієї методології (досконале володіння змістом літературного матеріалу, уміння бачити та акцентувати проблемний характер художнього тексту, здатність зацікавити аудиторію та пройти всі фази подолання ситуації разом із підопічними, змога підсумувати й розвинути здобуті таким чином знання, уміння та навички студентів).

- Історія виникнення урочної системи навчання. Зовнішні і внутрішні аспекти уроку літератури як основної форми проведення занять з українського письменства. Проблема загальноновизнаної класифікації уроків літератури. Загально-дидактичні принципи групування (методи навчання, види і форми роботи, дидактичні завдання).

- Класифікація стосовно домінуючої навчальної мети (урок вивчення художніх творів; вивчення теорії та історії літератури; розвитку мовлення, за М. Кудряшовим). Критика цієї класифікації в працях Є. Пасічника. Класифікація уроків з літератури за характером основних дидактичних завдань: 1) засвоєння нових знань і розвитку на їх основі вмінь і навичок; 2) узагальнення й систематизації знань; 3) контроль знань, умінь і навичок із літератури. Різновиди та варіанти уроків із літератури в межах класифікації Є. Пасічника. Структурні елементи, види роботи.

- Типологія уроків літератури в працях В. Неділька (урок вивчення нового матеріалу; повторення, закріплення та узагальнення знань із літератури; урок-бесіда з позакласного читання; урок написання твору). Схематичність цієї класифікації.

- Система типів уроків із літератури в середній школі в методичних розробках С. Пультера та А. Лісовського. Інші сучасні класифікації.

- Питання типології уроків з літератури в зарубіжній дидактиці. Зразки класифікацій у польській методиці навчання літератури. Дискусія щодо класифікаційних основ.

- Педагогічні, методичні та психологічні чинники підготовки, організації та проведення сучасного уроку з української літератури. Спонтанність і планування уроку, імпровізація як результат ґрунтовних фактичних і методичних знань.

•

• **Рекомендована література**

•

1. Ващенко Г. *Загальні методи навчання*. – К., 1997.

2. Гнаткович Т., Ходанич Л. *Як сформувати вчителя інноваційно-компетентною особистістю // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колежіумах*. – К., 2007. – №8.

3. Корнійчук В. “Коли кінці з кінцями не сходяться” (Про помилки в шкільних підручниках з української літератури) // *Дивослово*. – 2021. - № № 5-6, 9-10, 11-12.

4. Корнійчук В. "Коли не по конях, так хоч по голублях" (Щира турбота про якість освіти чи псевдо інтелектуальний тролінг?) // Дивослово. – 2015. – № 12.
5. Микитюк В. Принципи проблемності у викладанні української літератури // Дивослово. – К., 2005. – Число 1. – С. 20-23.
6. Наукові основи методики літератури. За ред. Н. Волошиної – К., 2002.
7. Неділько В. Методика викладання української літератури в середній школі. – К., 1978.
8. Падалка О., Нісімчук А., Смолюк І., Шпак О. Педагогічні технології. – К., 1995.
9. Пасічник Є. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах. – К., Ленвіт, 2000.
10. Степанишин Б. Нові підходи до викладання української літератури // Дивослово. – 1995. – № 1.
11. Степанишин Б. Стратегія і тактика в літературній освіті учнів. – Київ – Тернопіль, 2003. – 190 с.
12. Токмань Г. Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція. – Київ: Міленіум, 2002.
13. Токмань Г. Методи літературознавчого аналізу в школі // Дивослово. – 1999. – № 6.
14. Островерхова Н. Аналіз уроку: концепції, методики, технології. – К.: Інкос. – 2003.
15. Пультер С., Лісовський А. Методика викладання української літератури. Курс лекцій. – Тернопіль, 2004.
16. Lipman M., Sharp A. M., Oscanyan F. S. Potrzeba stworzenia nowego modelu kształcenia // Metodyka literatury. – T. 1. – Warszawa, 2001.
17. Okoń Wincenty. Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. – Wydawnictwo Akademickie „żak”. – Warszawa, 1998.

• **Змістовий модуль 2.**

• **Тема 3. Особливості вивчення творів різних літературних родів і жанрів. Аналіз художнього твору у школі. Типові помилки. Зауваги до шкільної програми з української літератури**

- Відповідно до способу відображення особистості автора та організації чи структури словесного матеріалу традиційно поділяємо тексти на драматичні, епічні, ліричні. Попри умовність такої рубрикації та наявність суміжних родів і жанрів, шкільне літературознавство повинне враховувати під час аналізу та інтерпретації художніх творів їхні генеалогічні особливості, специфіку естетичного сприйняття.

- Література як постійне оновлення, еволюція засобів художнього вираження. Спільні та специфічні критерії аналізу. Урахування під час вивчення творів синтетичних за своїми родовими ознаками загальної та індивідуальної методології пізнання. Визначення найбільш ефективних методів і прийомів вивчення різнопланових текстів.

- Важливість організації "правильного" читання літератури, рецитуння й декламація текстів. Рольове прочитання і шкільний театр. Неухильність правила первісного ознайомлення з художнім твором, особливо сюжетним. Дидактично вмотивована та реалізована підготовка до вивчення конкретного твору. Як вивчати "нудні", великі за обсягом епічні й драматичні тексти? Складання планів, переказ, інсценізація, кіносценарій

- Сучасні школярі й поезія. Аполлонівська й діонісійська поезія. Чи існує інтелектуальна поезія й поезія натхнення? Як її вивчати? Схеми аналізу й суб'єктивність сприйняття лірики. Небезпека формалізму під час вивчення поетичних творів. Асоціативність лірики, її закодованість. Згустки художніх образів, що майже не піддаються понятійному тлумаченню. Концентрація алюзій, натяків, інтертекстів та підтекстів.

- Відтворювальна уява під час читання драматичних текстів, потреба її стимулювання. Авторська характеристика героїв, розкриття персонажів у дії. Конфлікт і способи його розвитку. Теоретичні поняття театру й драматургії загалом. Важливість їх знання й розуміння. Режисерська інтерпретація, її множинність.

- Аналіз тексту чи його інтерпретація? Етапи підготовки учнів до сприйняття художнього тексту (за Є. Пасічником та Є. Мірошниченко). Процес і види читання як пропедевтика аналізу. Первісне сприймання твору, поверхнєве прочитання. І. Франко про планіметричне та стереометричне прочитання літературного тексту: його принципи аналізу, викладені в оповіданні "Борис Граб". Аналіз як розчленування цілого на частини з метою проникнення у внутрішню суть твору (Є. Пасічник). Синтез на основі власного суб'єктивного сприйняття авторських інтенцій, реалізованих у тексті. Небезпека шаблонного, привнесеного з критичних розробок висновку про якість твору. Види аналізу.

- Найбільш характерні помилки шкільного літературознавства: соціологізація або ж комплекс "національного соціологізму"; переважаність інформацією, репродуктивне навчання; надмірна увага до фабульно-сюжетного рівня сприйняття, ігнорування естетичної сутності твору; недотримання "міри аналізу".

- Варіативність шкільних програм з української літератури. Скільки має бути програм? Якими вони мали б бути? Переважаність діючої шкільної програми, потреба кардинальної корекції. Канон позитивістської літератури в школі. Чи читабельні, цікаві такі тексти для школярів? Зіставлення історичного та сучасного зарубіжного досвіду. Чи має бути представлена в сучасній школі "жива" література? Чи "вбивасмо" ми поета, уводячи до шкільної програми його твори? Основні аргументи з історичної проєкції та нинішніх дискусій. Ерзац-програма з української літератури для ЗНО, її плюси й мінуси для вивчення національної літератури.

-

- **Рекомендована література**

-

1. Копець З. *Драматичне мистецтво у школі*. – К.: Рад. школа, 1981.
2. *Наукові основи методики літератури*. За ред. Н. Волошиної – К., 2002.
3. Неділько В. *Методика викладання української літератури в середній школі*. – К., 1978.
4. Олійник В. *Виразне читання. Посібник для вчителів*. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2001.
5. Островерхова Н. *Аналіз уроку: концепції, методики, технології*. – К.: Інкос. – 2003.
6. Падалка О., Нісімчук А., Смолюк І., Шпак О. *Педагогічні технології*. – К., 1995.
7. Пасічник Є. *Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах*. – К., Ленвіт, 2000.
8. Пультер С., Лісовський А. *Методика викладання української літератури. Курс лекцій*. – Тернопіль, 2004.
9. Рева Г. *Вивчення прози в середній школі. Посібник для вчителів*. – К.: Рад. школа, 1965.
10. Ситченко А. *Навчально-технологічна концепція літературного аналізу*. – К.: Ленвіт.
11. Степанишин Б. *Вивчення життя і творчості М. Кропивницького // Українська література в школі*. – 1998. – № 1. – С. 54-63.
12. Токмань Г.Л. *Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція*. – Київ: Міленіум, 2002. – С. 223-270.
13. Микитюк В. *Франкова концепція учіння літератури // Іван Франко: дух, наука, думка, воля: Матеріали Міжнародного конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження І.Франка (Львів, 27 вересня – 1 жовтня 2006 р.)*. – Львів, 2010. – Т. 2.
- Bolesław Niemierko, *Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki*, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa, 1997.

-

• **Тема 4. Діагностика знань з літератури. Тестування, його різновиди.**

• Оцінювання навчальних досягнень як випробування діяльності й учителя, і учня, джерело стресів і конфліктів. Потреба навчати, а не контролювати рівень навченості. Пошуки оптимальної форми здійснення контролю за дидактичними результатами. Перевірка та оцінювання рівня дидактичних здобутків як неодмінний елемент процесу навчання на його різних етапах; діалог як домінуюча форма фіксації досягнутого на уроках літератури. Безпосереднє спілкування ментора та аудиторії, яке відбувається впродовж всієї навчальної діяльності, спонукання до роздумів та емоцій, до аналізу й синтезу. Якість діалогу вчителя та учня як найкраща оцінка рівня компетентності обох сторін.

• Питання модернізації оцінювання навчальних досягнень. Відсутність розуміння того, що тестові завдання є багатофункціональними. Тести шкільних досягнень, що передбачають суму завдань, спрямовану на відповідний зміст таким способом, щоб результати проби з'ясували рівень опанування матеріалу аудиторією протягом одного уроку, тематичного періоду, окресленого навчального часу. Основні мірила до складання тестових завдань цього кшталту, класифікація В. Оконя (Інформація про факти та взаємозв'язки між ними; розв'язування теоретичних і практичних проблем; самостійне оцінювання; самостійне застосування знань у нових ситуаціях).

• Універсальність критеріїв для діагностування рівня знань із більшості навчальних предметів у середній школі, зокрема й літератури, у працях сучасних українських дидактів. Чотири рівні навченості (запам'ятовування й відтворення певної кількості літературної інформації; рівень фактичних знань; розуміння; застосування знань та стандартних умінь; рівень перенесення як найвищий показник навченості).

• Історія розвитку тестування з літератури в сучасній Україні. Досвід ЛНУ ім. І. Франка та Києво-Могилянської академії. Основні критерії та засади в складанні тестових завдань із досвіду філологічного факультету ЛНУ ім. І. Франка. Спроби дискредитації тестування як однієї з форм перевірки знань. Помилки під час складання тестів, неправильний підбір дистракторів. Валідність тестів. Поріг можливого розв'язання, таксономія і пунктація тесту (накладення його результатів на шкільну оцінку, чи ж частка можливих балів з літератури під час селекційного іспиту), що їх визначає відповідна мета тестування, структура чи профіль навчального закладу. Анонімна комп'ютерна перевірка результатів. Н. Волошина про місце й роль тестування в сучасній школі.

• Чи можна виявити під час тестування з літератури творчі здібності? Зразки різноманітних тестових завдань. Тести з багатократним вибором відповіді, банки чи бази тестів з літератури. Аналіз тестів ЗНО, їхні вади й переваги. Потреба удосконалення. Мета і специфіка тестування з української літератури. Основні форми цієї педагогічної діяльності.

• **Рекомендована література**

1. Бандура О. Засвоєння понять з теорії літератури // *Наукові основи методики літератури. Навчально-методичний посібник*. – К., 2002.

2. Волошина Н. Критерії оцінювання і система обліку знань, умінь і навичок учнів // *Наукові основи методики літератури*. – К., 2002.

3. Гопкінз Д. Оцінювання для розвитку школи. – Львів: Літопис, 2003.

4. Корнійчук В. «Коли не по конях, так хоч по оглоблях» (Щира турбота про якість освіти чи псевдоінтелектуальний тролінг? // *Дивослово*. – К., 1915. – Ч. 12.

5. Микитюк В. Вступний іспит з української літератури у Львівському національному університеті ім. І.Франка: досвід і проблеми // *Дивослово*. – К., 2003. – Ч. 4.

6. Збірник конкурсних тестових завдань з української літератури / (Боднар Л., Будний В., Корнійчук В., Крохмальний Р., Микитюк В., та ін. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002.

7. Микитюк В. Тестування знань з теорії літератури // *Дивослово*. – К., 2006. – Ч. 5.

8. Пастушенко Н., Пастушенко Р. Діагностування навченості. Гуманітарні дисципліни. Львів: ВНТЛ, 2000.

9. Педагогічне оцінювання і тестування. Правила, стандарти, відповідальність. Наукове видання / Я. Болюбаши, І. Булах, М. Мруга, І. Філончук. – К.: Майстер-клас, 2007. – 272 с.

10. Романенко Ю., Олійник М. Створення тестів для школи і визначення їх якості // Рідна школа. – Число 7-8. – К., 1999.

11. Allen T. Pearson. Nauczyciel. Teoria i praktyka w kształceniu nauczycieli. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. – Варшава, 1994.

12. Okoń Wincenty. Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. – Wydawnictwo Akademickie „żak”. – Варшава, 1998.

- **Тема 5. Учитель української літератури в сучасній національній школі.**

- **Чи виховує література?**

- Любов до художнього слова починається з любові до вчителя (Є. Пасічник). Основне завдання учителя української літератури – сформувані з учня читача художніх текстів, не "відучити" читати. Виховання вдумливого, кваліфікованого, критичного реципієнта. Емоційно-оціночне ставлення учнів до вчителя. Вікові особливості. Тенденційність і суб'єктивність прочитання художніх творів – особливість літератури як шкільного предмета.

- Фахова, професійна компетентність учителя-словесника як неодмінна його якість. Знання текстів, здатність емоційного впливу, психолого-педагогічні знання, методичний інструментарій, енциклопедизм, артистизм, дикція, знання мови, розвинутий естетичний смак, творчі нахили – далеко не повний перелік бажаних і необхідних педагогічних здібностей учителя літератури.

- Відповідальність людини, яка навчає. Питання авторитету учителя й письменника. Україніст як інтерпретатор та оцінювач не тільки художніх текстів, а й різноманітних моральних, етичних та естетичних життєвих проблем. Ремісник, ерудит, артист, мораліст, опозиціонер, опортуніст, політик?

- Література чи дидактика, або ж література й дидактика? Виховує текст чи вчитель? Виховання й моралізування. Концепція двох типів етичного світогляду (тоталітарна, "совкова", "язичницька" модель світовідчуження і демократична, "західна", християнська). Як виховують хрестоматійні програмні тексти з української літератури в школі? Постколоніальний синдром.

- Високохудожня література, що змінює світогляд людини, спричиняє вибух почуттів, є етичним вихователем. Пізнання вершинних здобутків національної белетристики як шлях формування приналежності до спільної історії й культури. Мета навчання літератури – не тільки й не стільки пізнання зразків письменницького стилю, манери, ані виключно літературознавчих завдань, ані головно для того, щоб створити історію літератури, сполучити минуле з сучасним. Література як джерело та засіб протистояння моральній деградації молоді, за умови, що модератором зустрічі тексту й читача буде ерудований і ліберальний педагог, який не примушуватиме, не вчитиме жити, а поведе стежками думок і почуттів письменника, пропустивши через призму власного світогляду.

- Суб'єктивний, індивідуальний вплив текстів на психіку реципієнтів. Виховний і протилежний ефект від читання. Шкідливість спрощеного, спрофанованого виховання літературою. Зворотній вплив загального, колективного, насадження шаблонних, стереотипних етичних суджень і норм.

- **Рекомендована література**

1. Антонюк З. Два кінці "етичної драбинки" // Критика. – Липень-серпень 2009. – Ч. 7-8.

2. Ващенко Г. Виховний ідеал. – Полтава. 1994. – Т. 1.

3. Вишневецький О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки. – Дрогобич, 2003.

4. Денисюк І. “Не спитавши броду” як роман виховання // Українське літературознавство. – Вип. 66. – Львів, 2003.
5. Д’юї Джон. Демократія і освіта. – Львів: Літопис, 2003.
6. Капська А. Педагогіка живого слова: Навчальний посібник. – К.: ВІПОЛ, 1996.
7. Наукові основи методики літератури. За ред. Н. Волошиної. – К., 2002.
8. Пасічник Є. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах. – К., Ленвіт, 2000.
9. Токмань Г. Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція. – К.: Міленіум, 2002.
10. Шевченко А., Попова М. Допомогти бідному плакати? // Дзеркало тижня. – 2009. – 14 лютого.

IV. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

<ul style="list-style-type: none"> Назви змістових модулів 	К											
	П											
	Б											
	К											
	С											
	Т											
	Б											
	Т											
	О											
	Д											
	И											
	Н											
		<ul style="list-style-type: none"> Денна форма 										
		<ul style="list-style-type: none"> Усього 										
	У	У									У	
	С	С									С	
	П	П									П	
	Г	Г									Г	
	О	О									О	
	М	М									М	
	У	У									У	
	Н	Н									Н	
	И	И									И	
	С	С									С	
	П	П									П	
			п	лаб	інд	ср	•	л	п	лаб	інд	ср
• 1	• 2	• 4	• 5	• 6	• 7	• 8	• 9	• 10	• 11	• 12	• 13	

	М
• модуль 1	
•	З
	М
	і
	с
	т
	о
	в
	н
	й
	М
	о
	д

літератури як наукова дисципліна. Методи навчання на уроках з української літератури. Особливості шкільної лекції.											
<ul style="list-style-type: none"> Тема 2. Проблемність на уроках літератури. Типологія уроків. 	<ul style="list-style-type: none"> 4 	<ul style="list-style-type: none"> 2 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none"> 	<ul style="list-style-type: none">

- Змістовий модуль 2. Вивчення епічних творів, ліричних творів, драми

V. ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№	Назва теми	К-сть годин
1	Українська література як навчальний предмет у школі. Програми з української літератури для 5-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів	2
2	Сучасний підручник з української літератури. Аналіз шкільних посібників	2
3	Конспект уроку з української літератури. Структура, особливості	2
4	Написання конспекту уроку та його апробація. Аналіз уроку з української літератури	2
5	Перевірка та оцінювання знань на уроках української літератури. Дидактичні тести	2
	Усього	10

VI. САМОСТІЙНА РОБОТА

№	Назва теми	К-сть годин
1	Особливості нової програми з української літератури та її структура. Специфіка програми для 5-8 класів і 9-11 класів.	6
2	Аналіз актуальних підручників з української літератури: поступ і проблеми.	6
3	Тематичне планування уроків літератури на чверть (півріччя)	4
4	Види планів: календарні, тематичні, календарно-тематичні, поурочні.	4
5	Традиційні й нетрадиційні уроки української літератури	4
6	Інтегровані уроки. Інтерактивні методи на уроках літератури	4
7	Виховна мета уроку української літератури	4
8	Сутність, функції та цілі оцінювання на уроках літератури	4
9	Загальні вимоги до тестових завдань (об'єктивність, симптоматичність, діагностичність, практичність застосування)	4
1	Тематичні уроки	4
1	Написання конспекту уроку на запропоновану тему	4
1	Рецензія на конспект уроку з української літератури	4
	Аналіз переглянутого відеоуроку з літератури	6

1		
• 1	• Планування факультативних занять	• 4
• 1	• Написання плану роботи літературного гуртка	• 4
• 1	• Види позакласної роботи з літератури. Пропозиції до оформлення кабінету української літератури	• 4
•	• Усього	• 70

• VII. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

- 1. Зробити порівняльний аналіз двох підручників з методики викладання української літератури: Т. Бугайко, Ф. Бугайко та Є. Пасічника.
- 2. Зробити порівняльний аналіз двох підручників з методики викладання української літератури: Є. Пасічника та Г. Токмань..
- 3. Зробити порівняльний аналіз двох підручників з методики викладання української літератури: В. Неділька та Є. Пасічника.
- 4. Зробити порівняльний аналіз двох підручників з методики викладання української літератури: В. Неділька та Г. Токмань.
- 5. Написати календарно-тематичне планування уроків української літератури в 5–11 класах (1 клас за вибором).
- 6. Написати конспект уроку з вивчення життєпису письменника.
- 7. Написати конспект уроку з вивчення епічного твору в школі.
- 8. Написати конспект уроку з вивчення ліричного твору в школі.
- 9. Написати конспект уроку з вивчення драматичного твору в школі.
- 10. Написати рецензію на конспект уроку іншого студента.

• VIII. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

• Під час вивчення курсу «Методика викладання української літератури» використовуємо такі методи: індуктивно-дедуктивний, проблемний, «close reading», опрацювання науково-методичної літератури, критичне мислення, конспектування та ін.

• XI. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

• Під час вивчення курсу «Методика викладання української літератури» використовуємо поточний контроль, тематичний контроль, тестові завдання, реферати, індивідуальні завдання, підсумковий контроль.

• X. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ЗДОБУВАЮТЬ СТУДЕНТИ

• Поточне тестування та самостійна робота	• Підсумковий модуль	С у м а
---	----------------------	------------------

			б а л и	
• Змістовий модуль 1	• Змістовий модуль 2	• Самостійна та індивідуальна робота	•	
• Теми 1-2	• Теми 3-5	•		
• 10	• 15	• 25	• 50	• 100

• Шкала оцінювання: національна та ECTS

• Сума балів за всі види навчальної діяльності	• Оцінка ECTS	• За національною шкалою		• З	
		• Екзаменаційна оцінка, оцінка з диференційованого заліку	• Балік		
• 90-100	• A	• 5	• Відмінно	• Зараховано	
• 81-89	• B	• 4	• Добре		
• 71-80	• C				
• 61-70	• D	• 3	• Задовільно	• Незараховано (можливе повторне складання)	
• 51-60	• E				
• 21-50	• FX	•	• Незадовільно (можливе повторне складання)		
• 0-20	• F	•	• Незадовільно (обов'язкове повторне вивчення дисципліни)		• Незараховано (обов'язкове повторне вивчення дисципліни)

• XI. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки. Посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Дрогобич: Коло, 2003.
2. Гопкінз Дейвід. Оцінювання для розвитку школи. Переклад з англ. Галини Вець. – Львів: Літопис, 2003.
3. Енциклопедія освіти. – К.: Юрінком Інтер, 2008.
4. Наукові основи методики літератури. Навчально-методичний посібник / За редакцією Н. Волошиної. – К.: Ленвіт, 2002.
5. Пасічник Є. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах. – К., Ленвіт, 2000.
6. Оліфіренко В. Підручник з української літератури: історія і теорія. – Донецьк: Східний видавничий дім, 2003. – 324 с.
7. Токмань Г. Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція. – К.: Міленіум, 2002.
8. Франко І. Конечність реформи учення руської літератури по наших середніх школах // Франко І. Зібр. тв.: У 50 т. – Т.26.
9. Pólturzycki J. Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 2001, Wyd. A. Marszałek.

10. Nowoczesność i tradycja w kształceniu literackim \ Pod redakcją Barbary Myrdzik\ – Lublin, 2000.

11. Okoń Wincenty. Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. – Wydawnictwo Akademickie "żak". – Варшава, 1998.

• XII. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

• Підручники

- 1. Коваленко Л. Українська література: підручник для 5 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: ВД «Освіта», 2018.
- 2. Авраменко О. Українська література: підручник для 5 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Грамота», 2018.
- 3. Коваленко Л. Українська література: підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: ВД «Освіта», 2014.
- 4. Авраменко О. Українська література: підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Грамота», 2014.
- 5. Коваленко Л. Українська література: підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: ВД «Освіта», 2015.
- 6. Авраменко О. Українська література: підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Грамота», 2015.
- 7. Міщенко О. Українська література: підручник для 7 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Генеза», 2015.
- 8. Коваленко Л. Українська література: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Оріон», 2016.
- 9. Авраменко О. Українська література: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Грамота», 2016.
- 10. Міщенко О. Українська література: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Генеза», 2016.
- 11. Борзенко О., Лобусова О. Українська література: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – Х.: «Ранок», 2016.
- 12. Пахаренко В. Коваль Н. Українська література: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Грамота», 2016.
- 13. Слоньовська О. Українська література: підручник для 8 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: Літера ЛТД, 2016.
- 14. Коваленко Л., Бернадська Н. Українська література: підручник для 9 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Оріон», 2017.
- 15. Авраменко О. Українська література: підручник для 9 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Грамота», 2017.
- 16. Міщенко О. Українська література: підручник для 9 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: «Генеза», 2017.
- 17. Борзенко О., Лобусова О. Українська література: підручник для 9 класу закладів загальної середньої освіти. – Х.: «Ранок», 2017.
- 18. Слоньовська О. та ін. Українська література: підручник для 9 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: Літера ЛТД, 2017.
- 19. Коваленко Л., Бернадська Н. Українська література: підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – К.: «Оріон», 2018.
- 20. Авраменко О., Пахаренко В. Українська література: підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – К.: «Грамота», 2018.
- 21. Фасоля А. та ін. Українська література: підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – К.: «Педагогічна думка», 2018.
- 22. Борзенко О., Лобусова О. Українська література: підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – Х.: «Ранок», 2018.

- 23. Слоньовська О. та ін. Українська література: підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: Літера ЛТД, 2018.
- 24. Коваленко Л., Бернадська Н. Українська література: підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – К.: «Освіта», 2019.
- 25. Авраменко О. Українська література: підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – К.: «Грамота», 2019.
- 26. Фасоля А. та ін. Українська література: підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – К.: «Оріон», 2019.
- 27. Борзенко О., Лобусова О. Українська література: підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту). – Х.: «Ранок», 2019.
- 28. Слоньовська О. та ін. Українська література: підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. – К.: Літера ЛТД, 2019.

• **Базова література**

- 1. Алексюк А. Загальні методи навчання в школі. – К.: Рад. школа, 1981.
- 2. Бандура О. Вивчення елементів теорії літератури у 9-11 класах. Посібник для вчителя. – К.: Рад. школа. – 1989.
- 3. Бугайко Т. Бугайко Ф. Українська література в середній школі. – К.: Рад. школа, 1962.
- 4. Ващенко Г. Загальні методи навчання. – К., 1997.
- 5. Демчук О. Нестандартні уроки з української літератури в 9-11 класах. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2000.
- 6. Житник Б. Методичний poradник. Форми і методи навчання. – Харків: Видавнича група "Основа", 2005.
- 7. ... І вічна таїна слова: Аналіз великого епічного твору: Посібник для вчителя. – К.: Рад. школа, 1990.
- 8. Капська А. Педагогіка живого слова: Навчальний посібник. – К.: ВПОЛ, 1996.
- 9. Корнійчук В. "Коли кінці з кінцями не сходяться" (Про помилки в шкільних підручниках з української літератури) // Дивослово. – 2021. - № № 5-6, 9-10, 11-12.
- 10. Корнійчук В. "Коли не по конях, так хоч по голоблях" (Щира турбота про якість освіти чи псевдо інтелектуальний тролінг?) // Дивослово. – 2015. – № 12.
- 11. Кравець В. Історія української школи і педагогіки. – Тернопіль, 1994.
- 12. Лесик В. Елементи теорії літератури в школі. Посібник для вчителів. – К.: Рад. школа. – 1959.
- 13. Мазуркевич О. Нариси з історії методики української літератури. – К., 1961.
- 14. Микитюк В. Педагогічні концепти Івана Франка (теорія та методика навчання літератури): монографія. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 408 с.
- 15. Микитюк В. Принципи проблемності у викладанні української літератури // Дивослово. – К., 2005. – № 1.
- 16. Надурак С., Слоньовська О. Вивчення української літератури. 9 клас. Інтегровані уроки. – Харків: Веста: Видавництво "Ранок", 2004.
- 17. Надурак С., Слоньовська О. Вивчення української літератури. 10 клас. Інтегровані уроки. – Харків: Веста: Видавництво "Ранок", 2004.
- 18. Надурак С., Слоньовська О. Вивчення української літератури. 11 клас. Інтегровані уроки. – Харків: Веста: Видавництво "Ранок", 2004. – 224 с.
- 19. Неділько В. Методика викладання української літератури в середній школі. – К.: Рад. школа, 1978.
- 20. Нетрадиційні уроки з української літератури. 5-11 класи / Укладачі С. Скляр; Л. Нечволод. – Харків: Торсінг, 2004. – 224 с.
- 21. Оліфіренко В. Підручник з української літератури: історія і теорія. – Донецьк: Східний видавничий дім, 2003. – 324 с.

22. *Островецька Н.* Аналіз уроку: концепції, методики, технології. – К.: Інкос. – 2003. – 351 с.
23. *Падалка О., Нісімчук А., Смолюк І., Шпак О.* Педагогічні технології. – К., 1995.
24. *Пастушенко Н., Пастушенко Р.* Діагностування навченості. Гуманітарні дисципліни. Львів: ВНТЛ, 2000.
25. Педагогічне оцінювання і тестування. Правила, стандарти, відповідальність. Наукове видання / Я. Болюбаш, І. Булах, М. Мруга, І. Філончук. – К.: Майстер-клас, 2007. – 272 с.
26. Педагогічна майстерність. Підручник / Зязюн І. А, Крамущенко Л. та ін. – К., 1997.
27. *Пультер С., Лісовський А.* Методика викладання української літератури. Курс лекцій. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2004.
28. *П'ятакова Г. Заячківська Н.* Сучасні педагогічні технології та методика їх застосування у вищій школі. Навчально-методичний посібник для студентів та магістрантів вищої школи. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2003.
29. *Олійник В.* Виразне читання. Посібник для вчителів. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2001.
30. *Рева Г.* Вивчення прози в середній школі. Посібник для вчителів. – К.: Рад. школа, 1965.
31. *Ситченко А.* Навчально-технологічна концепція літературного аналізу. – К.: Ленвіт, 2002.
32. *Слоньовська О.* Конспекти уроків з української літератури. Нове прочитання творів. 9 клас. – К.: Видавництво "Рідна мова", 2000.
33. *Слоньовська О., Сушевський Б.* Конспекти уроків з української літератури для 10-х класів. – К.: Видавництво "Рідна мова", 2000.
34. *Степанишин Б.* Викладання української літератури в школі. – К.: Проза, 1995.
35. *Степанишин Б.* Давня українська література в школі. – К.: Либідь, 2000.
36. *Степанишин Б.* Стратегія і тактика в літературній освіті учнів. – К. / Тернопіль, 2003.
37. *Сторчак К.* Основи методики літератури. – К.: Рад. школа, 1965.
38. *Телехова О.* Українська література. Методичні матеріали до вивчення шкільного курсу. Посібник для вчителів. – Харків, Ранок, 2000.

•

Додаткова література

•

1. *Бандура О.* Засвоєння понять з теорії літератури // Наукові основи методики літератури. Навчально-методичний посібник. – К., 2002.
2. *Бочарник У.* Українська література. 9 клас. Плани-конспекти уроків. – Харків: Ранок, 2001.
3. *Волошина Н.Й.* Критерії оцінювання і система обліку знань, умінь і навичок учнів // Наукові основи методики літератури. – К., 2002.
4. *Гнаткович Т., Ходанич Л.* Як сформувати вчителя інноваційно-компетентною особистістю // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – К., 2007. – №8.
5. *Грабовський А.В.* "І чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь": Методичні аспекти вивчення української літератури у взаємозв'язках із зарубіжною. – К.: ППРВС "Софія", 1998.
6. *Демчук О.В.* Життєпис письменника: конспекти нестандартних уроків. – К.: Педагогічна преса, 2002.
7. *Денисюк І.* "Не спитавши броду" як роман виховання // Українське літературознавство. – Випуск 66. – Львів, 2003.
8. *Денисюк І.* Франкова концепція національної літератури // Денисюк І. Невичерпність атома. – Львів, 2001.
9. *Жулинський М.* "Ну що б, здавалося, слова..." // Дивослово. – К., 2002. – Ч. 8.

10. Левківський М., Микитюк О. Історія педагогіки. Навчальний посібник. – Харків-ОВС, 2002.

11. Микитюк В.І. Принципи проблемності у викладанні української літератури // Дивослово. – К., 2005. – Число 1.

12. Микитюк В.І. Франкова концепція учіння літератури // Іван Франко: дух, наука, думка, воля: Матеріали Міжнародного конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження І.Франка (Львів, 27 вересня – 1 жовтня 2006 р.). – Львів, 2010. – Т. 2.

13. Романенко Ю., Олійник М. Створення тестів для школи і визначення їх якості // Рідна школа. – Число 7-8. – К., 1999.

14. Степанишин Б. Нові підходи до викладання української літератури // Дивослово. – К., 1995. – № 1.

15. Токмань Г. Методи літературознавчого аналізу в школі // Дивослово. – К., 1999.– № 6.

16. Філ Рейс. Секрети успішного навчання. Практичні поради для студентів. – Львів: Свічадо, 2006.

•

• XIII. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

•

- <http://www.ukr-in-school.edu-ua.net/>
- <http://library.lnu.edu.ua/bibl/>
- <http://www.ukrcenter.com>
- <http://poetry.uazone.net/>
- <http://nauka.profi.net.ua>
- http://www.men.gov.pl/oswiata/podstawa_programowa/podstawa_programowa.php
- <http://uk.wikisource.org/>
- <http://homes.chass.utoronto.ca>
- http://www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna_mowa_uk/index.php?page=rm28_01
- <https://mon.gov.ua/.../na-sajt-ukrayinska-literatura-5-9-z-chervonimdoc-2.pdf>
- <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv>

•

•